स्वकृताहंकारादिरूपापराधस्मरणेन सव्रीडंनीचीनमधोमुखंयस्यसः ॥ १४ ॥ शिरसानमन्नेवउपेत्यमूर्ध्नानाम बलेस्तत्कृतमनुग्रहंदृष्ट्वापुलकैरश्रुभिश्चविह्वलः ॥ १५ ॥ त्वयैवेति नह्यैंद्रंपदमेतदीयंत्वयाऽपहृतंकिंतुस्वीयमेवपुनःस्वीकृतं तच्चशोभनमेवकृतम् तत्रहेतुः मन्यइति यद्यस्माच्छ्रीरेवयदात्ममोहनम् तस्माद्विभ्रंशितः॥१६॥मोहनत्वमेवाह ययाश्रियाविद्वानपि यतः संयतोऽपि मुह्यति तत्तस्यांसत्यांकोऽन्यः पुमानात्मनोगतिंतत्त्वंयथावद्विचष्टे पश्यति तस्मैमहाकारुणिकाय ॥१७॥तस्यप्रह्लादस्यानुशृण्वतः उवाचेति किंचिद्वक्तुंप्रवृत्तइत्यर्थः॥१८॥तदैवविंध्यावलिरपिवक्तुंप्रवृत्तातांचसंमानयन् हिरण्यगर्भः क्षणंतूष्णींस्थितः अतस्तस्याएववाक्यंप्रथममवतारयति बद्धंवीक्ष्येति ॥ १९ ॥ त्रिजगतः कर्तुः

तस्मैबलिर्वारुणपाशयंत्रितःसमर्हणंनोपजहारपूर्ववत् ॥ ननाममूर्ध्नाऽश्रुविलोललोचनःसव्रीडनीचीनमुखोबभूवह॥ १४॥ सतत्रहासीनमुदीक्ष्यसत्पतिंसुनंदनंदाद्यनुगैरुपासितम् ॥ उपेत्यभूमौशिरसामहामनानाममूर्ध्नापुलकाश्रुविह्वलः १५॥ प्रह्लादउवाच त्वयैवदत्तंपदमैंद्रमूर्जितंहृतंतदेवाद्यतथैवशोभनम् ॥ मन्येमहानस्यकृतोह्यनुग्रहोविभ्रंशितोयच्छ्रियआत्ममोहनात् ॥ १६ ॥ ययाहिविद्वानपिमुह्यतेयतस्तत्कोविचष्टेगतिमात्मनोयथा ॥ तस्मैनमस्तेजगदीश्वरायनारायणायाखिललोकसाक्षिणे ॥१७॥ श्रीशुकउवाच तस्यानुशृण्वतोराजन्प्रह्लादस्यकृतांजलेः ॥ हिरण्यगर्भोभगवानुवाचमधुसूदनम् ॥ १८ ॥ बद्धंवीक्ष्यपतिंसाध्वीतत्पत्नीभयविह्वला ॥ प्रांजलिःप्रणतोपेंद्रंबभाषेवाङ्मुखीनृप ॥ १९ ॥ विंध्यावलिरुवाच क्रीडाऽर्थमात्मनइदंत्रिजगत्कृतंतेस्वाम्यंतुतत्रकुधियोऽपरईशकुर्युः ॥ कर्तुःप्रभोस्तवकिमस्यतआवहंतित्यक्तक्रियस्त्वदवरोपितकर्तृवादाः ॥ २० ॥

प्रभोः पालकस्य अस्यतः संहर्तुश्च ईश्वरस्यतवान्येकिमावहंति किंसमर्पयंति त्वयाऽवरोपितः कर्तृवादः कर्तारःस्वतंत्रावयमितिवादमात्रमपियेषांते अयंभावः लोकत्रयंमयाऽर्पितंतृतीयपादायदेहंसमर्प्यप्रतिश्रुतमृतंकरोमीति देहादिषुस्वाम्याविष्कारेणब्रुवन्नयंकुबुद्धिर्निर्लज्जश्च यतस्त्वमेवसर्वस्यापिस्वामी अतोमंदबुद्धिमेनंकेवलंकृपयाविमुच्यपालयेति ॥२०॥